

VIEŠOSIOS ĮSTAIGOS ŠIAULIŲ REABILITACIJOS CENTRO KORUPCIJOS PREVENCIJOS PROGRAMA

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Viešosios įstaigos Šiaulių reabilitacijos centro (toliau – Įstaiga) korupcijos prevencijos 2020 – 2022 metų programa (toliau – Programa) yra pagrįsta bendradarbiavimo su visuomene, korupcijos prevencijos ir antikorupcinio švietimo principais. Ši Programa parengta vadovaujantis Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Seimo 2002 m. gegužės 28 d. nutarimu Nr. IX-904 ir jo pakeitimais, Lietuvos Respublikos nacionaline kovos su korupcija 2015–2025 metų programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Seimo 2015 m. kovo 10 d. nutarimu Nr. XII-1537, padalinių ir asmenų, valstybės ar savivaldybių įstaigose vykdančių korupcijos prevenciją ir kontrolę, veiklos ir bendradarbiavimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gegužės 19 d. nutarimu Nr. 607, Korupcijos rizikos analizės atlikimo tvarka, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. spalio 8 d. nutarimu Nr. 1601, Valstybės ar savivaldybės įstaigų veiklos sričių, kuriose egzistuoja didelė korupcijos pasireiškimo tikimybė, nustatymo rekomendacijomis, patvirtintomis Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus 2011 m. gegužės 13 d. įsakymu Nr. 2-170, korupcijos prevencijos sveikatos sistemoje programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Sveikatos apsaugos ministro 2009 m. lapkričio 17 d. įsakymu Nr. V-942 ir jo pakeitimais, Lietuvos Respublikos Sveikatos apsaugos ministro 2015 m. gruodžio 10 d. įsakymu Nr. V-1433 “Dėl šakinės korupcijos prevencijos sveikatos priežiūros sistemoje 2015–2019 metų programos patvirtinimo” ir kitais teisės aktais bei jų pakeitimais, reglamentuojančiais korupcijos prevencijos veiklą.

2. Programa orientuojama į du pagrindinius dalykus – korupcijos prielaidų ir sąlygų mažinimą bei šalinimą ir antikorupcinį švietimą.

3. Įstaigos kovos su korupcija Programa padės vykdyti kryptingą korupcijos prevencijos politiką, o šios Programos įgyvendinimo priemonės padės užtikrinti skaidresnę, veiksmingesnę ir viešesnę darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis (toliau – darbuotojai), veiklą.

4. Programoje vartojamos sąvokos:

Korupcija – bet koks valstybės tarnautojo ar jam prilyginto asmens elgesys, neatitinkantis jiems suteiktų įgaliojimų ar nustatytų elgesio standartų, ar tokio elgesio skatinimas siekiant naudoti sau ar kitiems asmenims ir taip pakenkiant asmenų ir valstybės interesams.

Korupcijos rizikos veiksniai – priežastys, sąlygos, įvykiai, aplinkybės, dėl kurių gali pasireikšti korupcijos rizika.

Korupcijos prevencija – korupcijos priežasčių, sąlygų atskleidimas ir šalinimas sudarant bei įgyvendinant atitinkamą priemonių sistemą, taip pat poveikis asmenims siekiant atgrasinti nuo korupcinio pobūdžio nusikalstamų veikų darymo.

Korupcijos pasireiškimo tikimybė – prielaida, kad tam tikri įstaigos veiklą veikiantys išoriniai ir / ar vidiniai ir / ar individualūs rizikos veiksniai sudarys galimybes atsirasti korupcijai.

Korupcinio pobūdžio teisės pažeidimai – korupcinio pobūdžio nusikalstama veika ir jai tapatūs pagal pobūdį, tačiau mažiau pavojingi teisės pažeidimai, už kuriuos numatyta administracinė, drausminė ar kitokia teisinė atsakomybė.

Korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos – kyšininkavimas, tarpininkavimas, papirkimas, kitos nusikalstamos veikos, jeigu jos padarytos viešojo administravimo sektoriuje arba teikiant viešąsias paslaugas siekiant sau ar kitiems asmenims naudoti: piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi arba įgaliojimų viršijimas, piktnaudžiavimas oficialiais įgaliojimais, dokumentų ar matavimo priemonių suklastojimas, sukčiavimas, turto pasisavinimas ar iššvaistymas, tarnybos paslapties atskleidimas, komercinės paslapties atskleidimas, neteisingų duomenų apie pajamas, pelną ar turtą pateikimas, nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimas, kišimasis į

valstybės tarnautojo ar viešojo administravimo funkcijas atliekančio asmens veiklą ar kitos nusikalstamos veikos, kai tokių veikų padarymu siekiama ar reikalaujama kyšio, papirkimo arba nuslėpti ar užmaskuoti kyšininkavimą ar papirkimą.

5. Programoje vartojamos sąvokos taip, kaip apibrėžiamos 1 punkte nurodytuose teisės aktuose.

6. Programos paskirtis – užtikrinti ilgalaikę, veiksmingą ir kryptingą korupcijos prevenciją bei kontrolę.

7. Programos misija – šalinti prielaidas korupcijai Įstaigoje atsirasti ir plisti, taip pat kontroliuoti ir siekti, kad teikiamos paslaugos būtų kokybiškos ir prieinamos visiems.

II SKYRIUS APLINKOS ANALIZĖ

8. Korupcija yra viena iš nacionalinių grėsmių valstybei ir kartu vienas iš pavojingiausių socialinių reiškinių, keliantis grėsmę žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinei valstybei, iškreipiantis socialinį teisingumą, sąžiningą konkurenciją, verslo sąlygas, mažinantis ekonomikos augimą, keliantis pavojų valstybės valdymui, savivaldybės institucijų ir įstaigų stabilumui ir visuomenės moralei.

9. Korupcija nėra lengvai aptinkamas ar tiesiogiai matomas reiškinys, korupcijos poveikis įvairioms ekonomikos ir socialinėms sritims išryškėja vėliau. Dažniausiai susiduriama su pasekmėmis: padidėjusia šešeline ekonomika, viešųjų paslaugų sektoriuje susikūrusiais monopoliniais dariniais, verslo nusiskundimais dėl nepagrįstos mokesčių ir administracinės naštos, padidėjusia socialine atskirtimi ir skurdu. Šie veiksniai skatina nepasitikėjimą institucijomis ir nusivylimą valdžia, didina visuomenės abejones valdžios priimamais sprendimais.

10. UAB „Vilmorus“ atlikto tyrimo „Lietuvos korupcijos žemėlapis 2019“ išvadamis ir „Eurobarometro“ bei Pasaulinio korupcijos barometro išvadamis, galima daryti išvadą, kad antikorporcinė aplinka Lietuvoje gerėja. Nustatytos tokios tendencijos:

10.1. Valstybės tarnautojai, kaip ir gyventojai nurodė tą pačią pagrindinę problemą Lietuvoje – maži atlyginimai. Po to buvo minimas alkoholizmas, didelės kainos, emigracija, sveikatos apsauga. Korupciją kaip labai rimtą problemą tarnautojai minėjo rečiau – 7-oje (23 proc.). 2018 m. korupcija buvo minima dažniau (30 proc.).

10.2. Gyventojai dažniausiai prie korupcinių priskyre tokias situacijas: asmuo duoda piniginių atlygį, dovaną valstybės tarnautojui norėdamas, kad jam reikalinga paslauga būtų suteikta geriau ir greičiau (83 proc.), politinė partija žada priimti verslininkui naudingą sprendimą, jei jis suteiks finansinę paramą partijai (83%); valstybės tarnautojas paima piniginių atlygį už paslaugos atlikimą ar atlikimo pagreitinimą (82 proc.). Šios situacijos buvo dažniausiai minimos ir 2018 m. (atitinkamai 89 proc., 85 proc., 88 proc.).

10.3. Lietuvos gyventojai nurodė, kad yra labai paplitęs reiškinys, kai asmuo gydytojui atsidėkoja pinigais po sėkmingai atliktos operacijos – 29 proc., kai naudojamosi tarnybiniu automobiliu asmeniniais tikslais – 29 proc., kai per pažintis yra įsidarbinama į valstybės instituciją – 27 proc. Šios situacijos buvo dažniausiai minimos ir 2018 m. Beveik visais atvejais 2019 m. nurodžiusiųjų, kad korupcinės situacijos yra labai paplitusios yra mažiau, nei 2018 m.

10.4. Dauguma gyventojų (81 proc. nurodo, kad korupcija yra kliūtis visuomenės gyvenimui, maždaug tiek pat jų buvo ir 2018 m. (80 proc). Mažiau apklaustųjų (66 proc.) nurodo, kad tai yra kliūtis gyventi jiems patiems (2018 m. buvo mažiau – 62 proc.).

10.5. 20 proc. Lietuvos gyventojų mano, kad korupcijos mastai per 5 metus išaugo, 37 proc. - kad nepakito ir 26 proc. - kad sumažėjo. Lyginant su 2016 m. vertinimai pagerėjo. Taip pat pagerėjo pastarųjų 12 mėnesių dinamikos vertinimas. Nurodė, kad korupcija išaugo 15 proc, o 2018 m. taip manančių buvo 20 proc. Ateities atžvilgiu yra žymiai daugiau optimistų (29 proc.), negu pesimistų (11 proc.) (prieš metus atitinkamai 27 proc. ir 14 proc.).

10.6. 2019 m. gyventojų nuomone labiausiai korumpuotos institucijos: sveikatos apsaugos institucijos – 47 proc., teismai – 37 proc., Seimas – 30 proc. Lyginant su 2018 m. dažniau yra pradėti minėti teismai.

10.7. Dauguma (61 proc.) gyventojų nurodo, kad kyšio davimas padeda spręsti problemas.

Ši dalis nuo 2007 m. mažėja. 30 proc. apklaustųjų yra pasirengę duoti kyšį, kad išspręsti savo problemas, tokių respondentų dalis, taip pat, nuosekliai mažėja (2007 m. buvo 67 proc.). 10 proc. gyventojų nurodė, kad per pastaruosius 12 mėn. jie yra davę kyšį, per 5 metus tokių yra 23 proc., tai yra mažiausios šių rodiklių reikšmės nuo 2007 m.

10.8. Į klausimą, kodėl neduoda kyšio, gyventojai dažniausiai nurodė, kad tiesiog nebuvo situacijos, kurioje būtų reikalaujama kyšio – 49 proc. Lyginant su ankstesniais metais padaugėjo teigiančių, kad neduoda kyšio, nes tai prieštarauja įstatymams – 16 proc.

10.9. Ankstesniais metais visos tikslinės grupės dėl korupcijos paplitimo pirmiausia kaltino politikus. 2019 m. gyventojai ir įmonių vadovai labiausiai pradėjo kaltinti teisėjus. Teisėjus labiau pradėjo kaltinti ir valstybės tarnautojai. Taip pat matoma tendencija, kad verslininkai ir valstybės tarnautojai labiau pradeda kaltinti patys save.

10.10. Tiek gyventojai, tiek verslininkai, tiek ir valstybės tarnautojai dėl kyšio dažniausiai kaltina abi puses. Ir tokių vertinimų nuo 2007 m. nuolatos daugėja.

10.11. Dažniausiai visos tikslinės grupės nurodė, kad kyšininkavimo reiškinį stimuliuoja per mažos bausmės: gyventojai – 51 proc., įmonių vadovai – 52 proc., valstybės tarnautojai – 39 proc.

10.12. Į klausimą, kokios institucijos ir socialinės grupės labiausiai gali prisidėti prie korupcijos mažinimo, gyventojai dažniausiai atsakė, kad tai STT – 57 proc. (buvo 55 proc.), teisėsaugos institucijos 50 proc. (buvo 55 proc.), Vyriausybė – 49 proc. (buvo 46 proc.) ir Seimas – 44 proc. (buvo 45 proc.).

10.13. Dėl efektyviausių korupcijos mažinimo priemonių tikslinių grupių nuomonės buvo tokios: gyventojai pirmoje vietoje minėjo bausmių griežtinimą – 44 proc. (buvo 44 proc.), tą patį nurodė ir įmonių vadovai – 45 proc. (buvo 31 proc.), o valstybės tarnautojai siūlė kelti valstybės tarnyboje dirbančių asmenų atlyginimus – 39 proc. (buvo 39 proc.) ir kelti visuomenės moralę – 38 proc. (buvo 36 proc.).

10.14. Visų tikslinių grupių nuomone, kovojant su korupcija šiuo metu mažiausiai reikėtų gaudyti tik smulkiasias korupcijos „žuvytes“. Įmonių vadovų nuomone pirmiausia reikėtų kovoti su korupcija aukščiausiuose politiniuose ir verslo sluoksniuose – 56 proc. (buvo 47 proc.), o gyventojų ir valstybės tarnautojų nuomone – daug svarbiau būtų pagal galimybes tirti visus korupcijos atvejus. Svarbiausiu informacijos šaltiniu apie korupcijos procesus visose tikslinėse grupėse išlieka televizija, tačiau sparčiai auga ir internetinė žiniasklaida.

10.15. 48 proc. gyventojų žino, kur reikėtų kreiptis dėl korupcijos atvejų (tai žymiai daugiau nei ankstesniais metais), 22 proc. praneštų, 9 proc. norėtų dalyvauti antikorupcineje veikloje. Pagrindinė nenoro pranešti apie korupcinį įvykį priežastis visose tikslinėse grupėse – baimė nukentėti.

10.16. 19 proc. gyventojų girdėjo apie įgyvendinamas korupcijos prevencijos ir mažinimo priemones (buvo 20 proc.). 30 proc. nurodė, kad šios priemonės padės sumažinti korupciją, o 30 proc. – kad nepadės, t.y. pesimistų ir optimistų po lygiai.

10.17. 21 proc. įmonių vadovų nurodė, kad turi/ turėjo sutarčių, laimėtų viešųjų pirkimų būdu. Dauguma (70 proc.) nedalyvaujančių konkursuose nurodo, kad neteikia tokių prekių ar paslaugų. 30 proc. dalyvaujančių viešuosiuose pirkimuose nurodo, kad pirkimų organizatoriai apriboja specifikacijas, kad galėtų laimėti tik konkrečios įmonės, 30 proc. nurodo, kad būna išankstiniai tiekėjų susitarimai, 29 proc. nurodo, kad sutartys sudaromos su tais pačiais tiekėjais. Dauguma (84 proc.) dalyvaujančių viešuosiuose pirkimuose nurodo, kad neoficialūs mokėjimai nėra reikalingi.

III SKYRIUS PROGRAMOS TIKSLAI IR UŽDAVINIAI

11. **Programos tikslas** – užtikrinti korupcijos prevenciją ir kontrolę, kompleksiskai šalinti neigiamas sąlygas, skatinančias korupcijos atsiradimą. Kryptingai vykdyti korupcijos prevencijos politiką bei užtikrinti skaidrią ir viešą Įstaigos darbuotojų veiklą.

12. **Programos uždavinys** – galimų korupcijos priežasčių, sąlygų atskleidimas ir šalinimas įgyvendinant Programos įgyvendinimo priemonių planą ir siekiant, kad visos PSDF lėšos, skiriamos

Įstaigai, būtų naudojamos pagal paskirtį ir racionaliai kokybiškoms sveikatos priežiūros paslaugoms teikti, pacientų teisėms ir laisvėms užtikrinti.

13. Specifiniai korupcijos prevencijos sveikatos sistemoje uždaviniai:

13.1. užtikrinti Įstaigos paslaugų teikimo draudžiamiesiems privalomuoju sveikatos draudimu skaidrumą (tikslī informacija apie mokamas ir nemokamas (apmokamas iš PSDF biudžeto lėšų) paslaugas);

13.2. tobulinti paslaugų apmokėjimo ir kainų skaičiavimo metodiką;

13.3. užtikrinti teikiamų sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

13.4. nuosekliai aiškinti pacientams jų teises, informuojant apie asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimo tvarką, tinkamai organizuoti interesantų priėmimą, atliekant įvairias apklausas, visuomenės ir pacientų pareikštų pageidavimų analizę ir nustatytų trūkumų šalinimą;

13.5. siekti pasitaikančių pažeidimų išaiškinimo, greito ir tikslaus jų ištyrimo ir adekvataus įvertinimo, viešai įvardijant nusižengusius asmenis, taikant jiems teisės aktuose numatytas priemones;

13.6. skatinti nepakantumą korupcijos apraiškoms ir įgyvendinti neišvengiamos atsakomybės už neteisėtus veiksmus principą.

14. Programos tikslui pasiekti ir uždaviniams įgyvendinti numatoma:

14.1. vykdyti nuolatinę kryptingą korupcijos prevencijos politiką, užtikrinti veiksmingą numatytų Programos priemonių įgyvendinimą;

14.2. nustatyti Įstaigos veiklos sritis, kuriose galima korupcinė veika, bei sąlygas jai atsirasti ir plisti, teikti siūlymus darbo organizavimo tobulinimui dėl korupcinės prevencijos;

14.3. įgyvendinti neišvengiamos atsakomybės už neteisėtus veiksmus principą;

14.4. teisinėmis, organizacinėmis, ekonominėmis ir socialinėmis priemonėmis užtikrinti tinkamą ir veiksmingą korupcijos prevencijos organizavimo, įgyvendinimo, priežiūros kontrolę;

14.5. skatinti nepakantumą korupcijos apraiškoms, įtraukiant visuomenę į korupcijos prevenciją;

14.6. visokeriopa ginti paciento teises ir laisves, Įstaigos darbuotojų teises bei laisves ir nepažeisti nekaltumo prezumpcijos;

14.7. ugdyti antikorupcinę kultūrą Įstaigoje.

15. Bendrosios korupcijos prevencijos priemonės:

15.1. korupcijos rizikos analizė Įstaigoje;

15.2. Programos parengimas ir tikslinimas;

15.3. Įstaigos darbuotojų mokymas ir informavimas apie Programos įgyvendinimą Įstaigoje;

15.4. nustatytų korupcijos atvejų viešinimas.

16. Korupcijos rizikos analizė:

16.1. atlieka Įstaigos direktoriaus įgaliotas asmuo, atsakingas už korupcijos prevenciją ir kontrolę;

16.2. Įstaigos veiksmų seka, nustatant korupcijos pasireiškimo tikimybę, išdėstyta Programos priede Programos įgyvendinimo priemonių plane.

17. Programos ir jos įgyvendinimo priemonių plano rengimas.

18. Antikorupcinis švietimas:

18.1. antikorupcinis ugdymas yra neatskiriama švietimo dalis, siekiant puoselėti asmens dorovę, ugdyti pilietiškumą, asmens teisių ir pareigų visuomenei ir valstybei sampratą ir įgyvendinti korupcijos prevenciją;

18.2. Įstaigos interneto svetainėje skelbti informaciją apie Įstaigos veiklą, Įstaigos Korupcijos prevencijos programą ir jos įgyvendinimo planą;

18.3. sudaryti galimybę asmenims, pastebėjusiems korupcijos požymių, netinkamo pareigų atlikimo, elgesio ir aplaidumo Įstaigos darbuotojų veiksmuose, pranešti apie tai elektroniniu paštu;

18.4. Įstaigos interneto svetainės puslapyje skelbti elektroninio pašto adresą bei telefono numerį, kuriais asmenys galėtų anonimiškai pranešti apie darbuotojų galimus pažeidimus, susijusius su Įstaigos veikla.

19. Nustatytų korupcijos atvejų paviėšinimas:

19.1. Įstaiga iš karto privalo paviėšinti nustatytus korupcijos atvejus;

19.2. Įstaigos interneto svetainės puslapyje skelbti informaciją apie Įstaigos darbuotojams pareikštus įtarimus, padarius korupcinio pobūdžio nusikalstamas veikas;

19.3. priemonės, susijusios su antikorpuciniu darbuotojų mokymu ir informavimu apie nustatytą korupcinę veiką, nurodytos Programos priede Programos įgyvendinimo priemonių plane.

IV SKYRIUS KORUPCIJOS PASIREIŠKIMO PRIELAUDŲ ANALIZĖ

20. Įstaigos veiklos sritys, kuriose galima korupcijos pasireiškimo tikimybė:

20.1. mokamų ir apmokamų iš PSDF biudžeto lėšų asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimas pacientams;

20.2. nelegalūs mokėjimai teikiant mokamas ir apmokamas iš PSDF biudžeto lėšų asmens sveikatos priežiūros paslaugas pacientams;

20.3. registratūros vykdomas pacientų išankstinis registravimas ir priėmimas;

20.4. veikla, susijusi su nedarbingumo pažymėjimų pratęsimu, nuolaidų, lengvatų ir kitokių papildomų teisių suteikimu ar apribojimu;

20.5. vidaus administravimo veikla;

20.6. prekių, paslaugų ir darbų viešieji pirkimai.

21. Bendrosios korupcijos prielaidos:

21.1. socialinės (santykinai maži darbuotojų atlyginimai);

21.2. teisinės (teisės aktų netobulumas, pakankamai dažnas jų keitimas, teisės aktų, reglamentuojančių tam tikras visuomeninių santykių sritis, nebuvimas, nepakankamas savo teisių ir pareigų išmanymas);

21.3. institucinės (darbuotojų, žinančių apie korupcijos atvejus, nenoras, baimė dalyvauti antikorpucinėje veikloje);

21.4. visuomenės pilietiškumo stoka (visuomenės požiūrio į korupciją neapibrėžtumas ir prieštaringumas; pacientų nenoras dalyvauti antikorpucinėje veikloje).

V SKYRIUS INFORMAVIMAS APIE GALIMĄ KORUPCINĘ VEIKĄ, KORUPCINIŲ TEISĖS PAŽEIDIMŲ TYRIMAS

22. Siekiant veiksmingumo ir efektyvumo, tiriant korupcinius teisės pažeidimus, būtina:

22.1. sudaryti sąlygas darbuotojams, kitiems asmenims anonimiškai pranešti Įstaigos direktoriui savo įtarimus dėl galimos Įstaigos darbuotojų korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos;

22.2. tirti skundus, pareiškimus dėl galimų korupcijos atvejų bei vertinti pasiūlymus dėl korupcijos prevencijos, išsamiai ir objektyviai analizuoti pagrįstus įtarimus dėl darbuotojų korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos ir atlikti tyrimus pagal savo kompetenciją. Kasmet analizuoti iš fizinių ir juridinių asmenų gaunamus skundus;

22.3. gavus informacijos dėl galimų korupcinių veikų, turinčių nusikalstamos veikos požymių, nedelsiant informuoti Įstaigos direktorių ir Specialiųjų tyrimų tarnybą Įstaigos ir kituose teisės aktuose nustatytais sąlygomis ir tvarka.

VI SKYRIUS SIEKIAMI REZULTATAI IR VERTINIMO KRITERIJAI

23. Šia Programa Įstaigoje siekiama tokių rezultatų:

23.1. sumažinti korupcijos pasireiškimo tikimybę;

23.2. padidinti nepakantumą korupcijai;

23.3. pagerinti korupcijos prevencijos organizavimą;

23.4. užtikrinti skaidrumą ir atvirumą, vykdant viešuosius pirkimus, administruojant bei teikiant paslaugas ir kt.;

23.5. padidinti visuomenės pasitikėjimą Įstaiga.

24. Programos ir jos įgyvendinimo priemonių vykdymas ir kontrolė vertinami pagal šiuos rodiklius:

- 24.1. atliktų korupcijos pasireiškimo tikimybės vertinimų skaičių;
- 24.2. įvykdytų Programos įgyvendinimo priemonių plano priemonių skaičių;
- 24.3. neįvykdytų Programos priemonių plano priemonių skaičių;
- 24.4. priemonių plano įgyvendinimą nustatytais terminais;
- 24.5. anonimiškų ir oficialių pranešimų apie įtariamus pažeidimus santykį.

VII SKYRIUS PROGRAMOS ĮGYVENDINIMAS, STEBĖSENA IR ATSKAITOMYBĖ

25. Programos uždaviniams įgyvendinti sudaromas korupcijos prevencijos programos įgyvendinimo priemonių planas, kuris nustato priemones, tikslus, jų vykdymo terminus bei vykdytojus.

26. Korupcijos prevencijos programos įgyvendinimo priemonių planas yra neatskiriama šios Programos dalis. Jis tvirtinamas ir atnaujinamas Įstaigos direktoriaus įsakymu.

27. Įstaigos korupcijos prevencijos programos priemonių planas neturi prieštarauti Programos tikslams, uždaviniams ir priemonėms.

28. Programos įgyvendinimo metu, Programos įgyvendinimą kontroliuoja, metodinę pagalbą korupcijos prevencijos klausimais teikia darbuotojas, atsakingas už korupcijos prevenciją ir kontrolę.

VIII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

29. Ši Programa įsigalioja nuo jos patvirtinimo.

30. Programa skelbiama Įstaigos interneto svetainėje:

<http://www.reabilitacijoscentras.lt/veikla/korupcijos-prevencija>.

31. Korupcinė situacija vertinama ir korupcijos prevencijos programos nuostatos bei jos vykdymo priemonių planas peržiūrimi kas treji metai.
